

הסיכוב הקר הם רוצים להצליח

„מנסים לכפות עלינו שלום עם ישראל. אולם העולם חייב לדעת: השימוש בכוח לעולם לא יאלץ אותנו לשלום...“ כך דיבר מאליק, נציג הלבנון במועצת־הבטחון וארץ־העולם הערבי בעיני הדיפלומטיה העולמית. אחריו בא תורו של נציג הירדן. הוא הוזמן במיוחד לגולל את טענותיו נגד ישראל, בדיון על תקריות־הגבול. הפעם לא הסתפק בהשמעת השורה הארוכה הרגילה של האשמות־דמים. באמצע נאומו, בהגיעו להתקפה על הכפר נחלון שבוצעה ימ־ספורים לאחר רצח מעלה העקרבים, שלף מתיקו צרור של תמונות: צילומים של תוצאות ההתקפה.

בתמונות נראו קרבות ההתקפה, מכונית של הלגיון שעלתה על מוקש, ציוד צבאי שנמצא בשטח. כל זה, הסביר, לא היה אלא חלק זעיר ממה שנעשה לאורך קו שביתת־הנשק.

מה שהם רוצים. היתה זאת נקודת־שיא במלחמה הקרה של הערבים נגד ישראל במסדרונות אר״ם ובחדרי הסטייט דפארט־מנט. על שולחן מועצת־הבטחון נערכו תל־נות על גבי תלונות, עד כי א־אפשר היה לעקוב אחרי הנעשה לאורך הגבולות המ־סוכסכים. נדמה היה כי הכל עולה בלהבות. אולם הם לא הסתפקו בלחץ על ארצות־הברית. נציגיהם ניסו לבוא במגע עם כל מדינאי שיכלו. תמיכתה של רוסיה מילאה אותם צהלה עד כדי כך שפאווי אל־מולקי, ראש ממשלת הירדן (שהתפטר מאו), שח־מברק תודה לחוישינסקי על עמדתו.

קבע מאליק באסיפה של הנציגים הער־ביים: „כל הצלחתם של היהודים באה מכך שב־47' ידעו לגייס לא רק מעצמה זו או אחרת לצידם, כי אם ידעו ללכד את כל המעצמות וחלק גדול של המדינות הקטנות. זוהי עתה המשמה המוטלת עלינו כאן באו״ם.“

על המדיניות הישראלית הוטלה משימה לא פחות קשה — לראות שמה שהשיגה היא או, לא ישיגו הערבים כיום.

סוריה בקשה האללה

מאז ארו שישקלי את חפציו בחפזון ודוהר

משקיף או״ם ומוצג* בכוח —

במכוניתו הפרטית המשווריינת אל מעבר גבול לבנון, הספיקו יורשיו הכריז הכרונות רב־בות על נושאים רבים. לפני ימים אחדים הח־ליט סופר השבועון רוז אל־יוסוף הקהירי לרכז את ההכרונות במאמר אחד. הוא בחר בפאיד אל־אתאסי, שר החוץ הסורי, ביקש ממנו ראיון מיוחד.

הנה קטעים ממה ששאל והתשובות להם: **כמה עתונים פרסמו את היריעה כאילו ב־קש שישקלי מכם להעניק לו דרבזן סורי, על מנת שיוכיח לני־סוע לשווייץ. האם תיעזו לבקשתו? בשום אופן לא! אין אנו חייבים להקל**

* בקבוק מולוטוב. בפי העתונות הערבית: פצצה מתוצרת צ'כוסלובקיה.

רומני, רותי, שהדור הבא יהיה דור של סופרים ומוסיקאים. רוב הכותבים אולי מבקשים להתכתב על ספרות ומוסיקה, ומאן אפשר ל־הסיק או שרוב הנוער בארץ בעל־רמה תרבותית די גבוהה, או ש־המוסיקה והספרות משמשים כאן לעשיית רושם.“

זאת כתבה לי קציעה אפרתי, כז־זכרון־יעקב, אינני רוצה לסכסך, אבל אני חושבת שהיא ראויה למענה מז־מישהו מבכם.

לא משהו מיוחד

שני צעירים שנילם המשותף הוא 34 (864/232) רוצים בהתכתבות עם שתי נערות (משום מה הם מבקשים שתהינה חברות) בניל 16—17. לרבייהם, אין הן צריכות להיות משהו מיוחד. עליהן להיות מתל־אביב או הסביבה, לאהוב להתחבר ולהתעניין כמותם בסרטים ובשיט על־הירוקן.

כמובן, גם דברים אחרים...

„אנו, שתי בחורות ירושלמיות, ילידות־הארץ, כנות 19 המתענינות במיוחד בטיולים, ספורט, אמנות, מוסיקה, וכמו־כן גם בדברים אחרים... מעונינות להתי־כתב עם שני בחורים נבחרים, בניל 23—27, בעלי תכונות דומות.“ כל מה שיש לי להוסיף הוא: (864/233).

שגם הוא יאהב

„כספים, סרטים וכז“ (מה היינו עו־שים אם לא היתה מלה זאת קיימת!) מציעה להתכתב (864/234) נערה בת 21 האוהבת לצחוק ולהשתעשע, עם בחור שגם הוא יאהב.

נפש ערינה בנותן 16

צעיר בן 20 (884/235) בעל השכלה תיכונית, ואשר נילו־לב הוא אחת מז־הבחורות, שלא לדבר על אהבת בילוי בחברה, רוצה להתכתב עם נערה בניל 18—16 דתית (גם הוא כזה) ובעלת נפש ערינה.

אני חוורת ואומרת: הקשר הרא־שון בין המתכתבים הוא דרך המער־כה. יש לציין על המעטפה את ה־מספר אליו מתבקשים להעביר את המתכתבים. אינני מוסרת כתבות. א־לה הכותבים לראשונה יצרפו 500 פרוטה בבולים, לפי הכתובת: „ה־עולם הזה“ ת. ד. 136, עבור רותי.

דרמה קומית

למה ס. — זה אמנם דרמתי מאד לצאת את החדר כבעם כתוצאה מריב־על־לא־דבר (הרי תורי בעצמך שכך הוא, ולטרנס מאחוריך את הדלת. אולם זה לא תמיד יועיל ביותר. ראיתי פעם במסביבה נערה שעשתה כך. היא עברה את כל החדר בצעדים סוספים, ורק את הדלת מאחוריה, אולם הצאתה נתקעה בדלת ונקרעה.

אש כדב

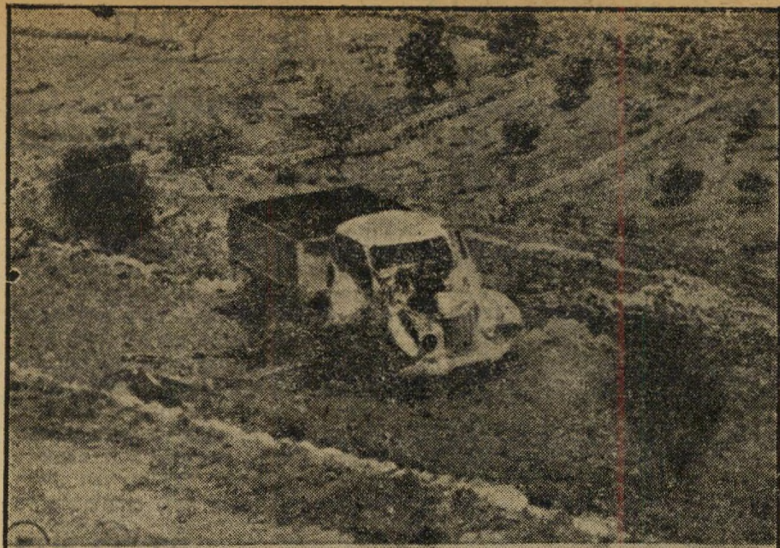
עמנואל ס. — אינך מכין מדוע קני־לצאת את החדר כבעם כתוצאה מריב־על־לא־דבר (הרי תורי בעצמך שכך הוא, ולטרנס מאחוריך את הדלת. אולם זה לא תמיד יועיל ביותר. ראיתי פעם במסביבה נערה שעשתה כך. היא עברה את כל החדר בצעדים סוספים, ורק את הדלת מאחוריה, אולם הצאתה נתקעה בדלת ונקרעה.

או, או

נחמה א. — את יכולה מדי פעם לחלוק מחמאה לנושא־הכתבך. במקרה ה־נרות ביותר, זה יזוכך את הדעה המצוינת שיש לך על עצמו. במקרה הטוב ביותר הוא עולל גלגול בני נשמה־אחות.

לא על הקולנוע לבדו

מיכה נ. — אין ספק שנערך היה דמות רומנטית שהחיים המתוקים־סכרי־ניים שעל מסך הכסף קסמו לה, ולכן היא נמשכת רק להצנות קולנוע. בטוחני שתעלה אחר של נאסר אידון יעמיד אותה על הקטע המציאות.

אחד מסיורי הנחל הרביעית אשר נאית במסגרת הפעולה להקמת תחנת הכוח בנחל־גדול.

בני האומה הערביה אשר נאית במסגרת הפעולה להקמת תחנת הכוח בנחל־גדול.

מוצגים ירדניים באו״ם

— אין שלום

המשפחה. אמנם לא היתה זו נערה תמימה, חסרת־נסיון אך המינהג קבע בפירוש כי עליה להישאר כאן עד אשר יגמרו הגברים את העבודה הרצינית של חתימת חוזה־ה־נשואין בינה לבין הרופא הצעיר שבא במיו־חד מאלכסנדריה לקהיר. מאחר שהכלה הי־תה יתומה מאב, חתמה אמה את החוזה ע־חייב אותה, נארימן סאדק, לאהוב ולציית ל־אוהאם אל־גאקאב כל זמן נשואיהם.

כאשר עזבה גרימאן את בעלה פארוק ה־שמנמן, מי שהיה מלך מצרים, וחזרה ל־קהיר, לא רצתה לדבר עם איש. על אחת כמה וכמה לא רצתה לדבר על נשואים. „לבי נפצע קשה מדי“ הכריזה והסתגרה עם אמה בבית קטן ברובע הליופוליס החדיש.

אולם גילה (20) וקסמי עיניו השחורות של הרופא האלכסנדריני הצעיר (27) עשו את שלהם. אמה אמנם ניסתה להניא אותה, ידי־דיו של פארוק הסבירו לה כי אין זה יאה למלכה־לשעבר לרדת אל העם הפשוט. אך שום דבר לא עזר.

אין כסף. לבסוף בא הרגע הגדול. ה־מואזין גמר את הקראת התנאים, כוסות שרבאט קר הוגשו לאורחים, כל אחד איחל לזוג הצעיר מול טוב. גרימאן יצאה מחדרה, הצטרפה לבעלה.

אולם בין הרופא הצעיר וכלתו המלכותית עוד עמדו הוראות דתו של מוחמד. לאחר 40 דקות, נפרדו. היא נסעה חזרה לבית אמה ואילו הוא לחדר הטיפולים שלו באלכסנדריה. רק בסוף חודש־הצום הקדוש, רמזאן, יוכלו לחיות יחד.

עם גמר החודש מתכוננת גרימאן להפוך עקרת־בית רגילה. „לא יהיה לנו אפילו מס־פיק כסף לנסוע לאירופה לירח־הדבש.“ גילה בעלה. „אני מרחיח רק 50 לירות לחודש.“ לגרימאן לא היה איכפת. היא כבר הס־תובבה בערי הבילוי של אירופה די והותר.

* למעלה: מכונית של הלגיון הערבי ש־עלתה על מוקש בדרכה לכפר נחל־גדול. נדר־רה לואדי. למטה: תושבי הכפר נושאים אחד הקרבנות. ** איש הדת.

עליו להסתובב בעולם כאוות נפשו כדי ל־סדר את ענייניו הממפקקים.

אם כן, מדוע אינכם מעמידים אותו לדיון שדא בנוכחותו?

זה לא כל כך פשוט...
האם אתם מתכוונים, למד הפ־חות, לשלול ממנו את זכויותיו כ־אזרח סורי?

לכל הפחות.
ומה בנוגע לסאדא שישקלי, אחיו של אדיב — האם יפוטרו מן הצבא?

כן.
ושאר הקצינים ששיתפו פעולה עם שישקלי — האם תפטר גם אר־תם, כנגד פעילותם הפוליטית?

זאת שאלה תמימה במקצת. אילו היינו עו־שים זאת, עלול הצבא הסורי למצוא את עצ־מו בלי קצינים בכלל. מוטב להניח לעבר. אני מקווה שהקצינים יכזרו שירות צבאי על התערבות בשטח שאינו שייך להם. עד כמה שאני יודע, „המדיניות למדינאים“ היא עתה אמרת היום בקרב הצבא.

אתה יודע בוודאי שישנן מדינות ערביות מסוימות הרוצות להצט־רף לברית ההגנה התורכית־פא־קיסטאנית. מה דעתך על כך?

דעתי? אני חושב שכל מדינה ערבית ש־תצטרף לברית זו יש לגרשה מן הליגה ה־ערבית.

ומה דעתך על התקפנות הישר־אלית לאורך הגבולות?

אין זה עניין הנתון לדעת... ישנם פק־חים של או״ם — לדאבוני.

ומה תפקידה של אמריקה בכל העניינים הללו?

מוטב שתשאל על כך את האמריקאים. אני מעדיף לא לענות על השאלה.

שאלה אחרונה. איך נראה דך ה־מצב הפנימי בסוריה כיום?

הוא יציב ואיתן. אני רק מבקש מאללה שהוא יישאר כך.

מצרים

החתן והכלה

הכלה יושבה בחור נפרד, בחברת יתר נשי